

‘Euthanasie Tine was amateuristisch’

Vijf jaar geleden kreeg Tine Nys euthanasie vanwege psychisch lijden. De familie stelt zich in ‘Terzake’ vragen over de manier waarop dat is verlopen.

‘De arts legde de baxter met de dodelijke vloeistof op de zetel. Terwijl ze lag te sterven, viel de plastic zak op haar gezicht’

VSA

BRUSSEL De 38-jarige Tine Nys kreeg in april 2010 euthanasie. Een relatie die op de klippen was gelopen, vormde de concrete aanleiding. ‘Op kerstavond 2009 vertelde ze haar huisarts dat ze een aanvraag voor euthanasie zou indienen’, zeiden haar zussen gisteravond in *Terzake*. ‘Ze had een psychiatrisch verleden, maar op dat moment had ze al vijftien jaar niet meer in de psychiatrie verbleven en volgde ze geen behandeling.’

Twee maanden voor haar dood kreeg Tine na nieuwe testen te horen dat ze aan autisme leed. ‘Het is moeilijk te begrijpen dat de euthanasie alsnog is doorgegaan en dat de artsen geen andere behandeling hebben voorgesteld. Uiteindelijk had Tine geen ongeneeslijke psychische aandoening.’

Om euthanasie te krijgen, moeten drie artsen toestemming geven.

Volgens de zussen van Tine koos ze zelf de artsen in kwestie uit en wisselden die onderling geen informatie uit.

Baxter

Maar de familie stelt zich vooral vragen over de amateuristische manier waarop de euthanasie werd uitgevoerd. 'De arts vergeleek haar dood met die van een huisdier dat lijdt en een spuitje krijgt. Bovendien had hij niet het nodige materiaal bij. De baxter met de dodelijke vloeistof legde hij naast haar op de zetel. Terwijl ze lag te sterven, viel de plastic zak op haar gezicht.'

'Ook vroeg hij onze vader de naald in haar arm vast te houden omdat hij was vergeten pleisters mee te brengen. Toen ze was overleden, vroeg hij onze ouders of ze met de stethoscoop wilden luisteren om te controleren dat haar hart wel degelijk was gestopt met kloppen.'

Tegen de betrokken artsen loopt nu een burgerlijke procedure.

Psychiater Joris Vandenberghe (KU Leuven) zegt dat de euthanasie van Tine Nys geen alleenstaand geval is. 'Ik ben geen tegenstander van de wet op euthanasie bij ondraaglijk psychisch lijden, maar de lat moet hoger: het moet zorgvuldiger worden overwogen en de termijn tussen de aanvraag en de uitvoering moet langer. Nu is dat een maand, mijn ervaring leert dat een jaar al kort is.'

Voor de amateuristische uitvoering door de betrokken arts ziet Vandenberghe helaas geen oplossing. 'Het is onvermijdelijk: alles wat menselijk is, kan fout gaan. Dit kun je enkel ad hoc aanklagen.'